

KÚRIA

Bfv.I.1705/2014/4.szám

A Kúria Budapesten, a 2015. év március hó 10. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az emberölés büntettének kísérlete és más bűncselekmények miatt folyamatban volt büntetőügyben a Legfőbb Ügyészség által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálv a Kecskeméti Törvényszék 10.B.129/2012/30. számú ítéletét, valamint a Szegedi Ítéltábla Bf.II.58/2013/11. számú ítéletét a büntetést kiszabó részében annyiban változtatja meg, hogy

a terhelt fegyházbüntetését 15 (tizenöt) évre enyhíti.

A terhelt feltételes szabadságra nem bocsátható.

Mellőzi annak megállapítását, hogy a Kiskunfélegyházi Városi Bíróság 1.B.157/2007/15. számú ítéletével kiszabott 1 (egy) év 6 (hat) hónap börtönbüntetés végrehajthatósága kizárt.

Egyebekben a megtámadott határozatokat hatályukban fenntartja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, és ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

A Kecskeméti Törvényszék a 2012. november 21. napján kihirdetett 10.B.129/2012/30. számú ítéletével I.rendű terheltet bűnösnek mondta ki emberölés büntettének kísérletében [1978. évi IV. törvény 166. § (1) bekezdés], testi sértés büntettének kísérletében [1978. évi IV. törvény 170. § (1) és (6) bekezdés I. fordulat], 3 rendbeli

- két esetben kísérletként elkövetett - testi sértés büntetében [1978. évi IV. törvény 170. § (1) és (2) bekezdés], 2 rendbeli kiskorú veszélyeztetése büntetében [1978. évi IV. törvény 195. § (1) bekezdés] és kábítószerrel visszaélés vétségében [1978. évi IV. törvény 282. § (1) bekezdés és (5) bekezdés a) pont]. Ezért őt, mint erőszakos többszörös visszaesőt, halmazati büntetésül életfogytig tartó fegyházbüntetésre és a közügyektől tíz év eltiltásra ítélte azzal, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható. Elrendelte a Kiskunfélegyházi Városi Bíróság 1.B.157/2007/15. számú, 2008. április 28. napján jogerőre emelkedett ítéletével kiszabott - négy évi próbaidőre felfüggesztett - egy év hat hónap börtönbüntetés végrehajtását azzal, hogy ezen szabadságvesztés nem hajtható végre. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelekről, és a bűnügyi költség viseléséről.

A kétirányú fellebbezések alapján másodfokon eljáró Szegedi Ítéltőtanács a 2013. április 25. napján kihirdetett és ugyanakkor jogerőre emelkedett Bf.II.58/2013/11. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét annyiban változtatta meg, hogy a terhelt az életfogytig tartó szabadságvesztésből legkorábban húsz év kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra. A kábítószerrel visszaélés vétségének jogszabályi alapját az 1978. évi IV. törvény 282. § (1) bekezdés 3. fordulat, és (5) bekezdés a) pontjában jelölte meg. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Az első fokon eljáró Kecskeméti Törvényszék indokolásában rögzítette, hogy az 1978. évi IV. törvény 85. § (4) bekezdésére figyelemmel szabta ki az életfogytig tartó szabadságvesztést, miután az **I rendű** terhelt terhére megállapított élet elleni, és testi épség elleni bűncselekmények - emberölés büntetvének kísérlete, testi sértés büntetvének kísérlete, testi sértés büntetése - a cselekmények elkövetésekor hatályban volt 1978. évi IV. törvény 137. § 17. pontjára figyelemmel személy elleni erőszakos bűncselekménynek minősülnek.

A másodfokú bíróság a büntetés kiszabása körében az indokolást kiegészítette azzal, hogy a fentiekben túlmenően a terhelt erőszakos többszörös visszaesői minőségére figyelemmel az 1978. évi IV. törvény 97/A. § (1) bekezdés 2. mondata kötelezően előírja az életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabását.

A hivatkozott 85. § (4) bekezdése szerint akkor, ha a bűnhalmazatban lévő bűncselekmények közül legalább három a 137. § 17. pontjában meghatározott személy elleni erőszakos bűncselekmény volt, a (2) bekezdés szerinti büntetési tétel felső határa a kétszeresére emelkedett, és amennyiben a büntetési tétel így felemelt felső határa a húsz évet meghaladta, vagy a törvény szerint bármelyik bűncselekmény életfogytig tartó

szabadságvesztéssel is büntethető volt, az elkövetővel szemben életfogytig tartó szabadságvesztést kellett kiszabni.

A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen a Legfőbb Ügyészség a Be. 417. § (2) bekezdésében meghatározott kötelessége folytán, a Be. 416. § (1) bekezdés e) pontjában írt okból BF.1765/2014/1. számon - a terhelt javára - terjesztett elő felülvizsgálati indítványt, amelyben utalt az Alkotmánybíróság 23/2014. (VII. 15.) AB számú határozatára, amely kizárta a folyamatban lévő büntetőügyekben a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 2010. július 23-tól 2013. június 30-ig hatályos 85. § (4) bekezdésének alkalmazását; továbbá a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 2013. július 1. napjától hatályos 81. § (4) bekezdését - alaptörvény-ellenességének megállapításával egyidejűleg - megsemmisítette. Egyben az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 45. § (6) bekezdése alapján elrendelte a fenti törvényi rendelkezések alkalmazásával meghozott, jogerős határozattal befejezett büntetőeljárások felülvizsgálatát.

A Legfőbb Ügyészség a felülvizsgálati indítványban kifejtette, hogy a Be. 423. § (2) bekezdés második mondata értelmében a felülvizsgálati indítványt ilyen esetben az elbírálásakor hatályos jogszabályok alapján kell elbírálni. Mindez azonban nem zárja ki a Btk. 2. § (1) bekezdése alapján az elkövetéskor hatályos anyagi jogszabályok alkalmazását, ebben az esetben az - Alkotmánybíróság határozatából következő alkalmazási tilalomra tekintettel - az 1978. évi IV. törvény 85. § (4) bekezdése figyelmen kívül marad.

Kifejtette, hogy a másodfokon eljáró Szegedi Ítéltábla tévedett, amikor az 1978. évi IV. törvény 97/A. § (1) bekezdésére figyelemmel is kötelezőnek tartotta **az I. rendű** terhelttel szemben a határozatlan tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabását.

A 83/2010. Bk véleményre hivatkozással kifejtette, hogy **az I. rendű** terhelt esetében kizárólag az ítélet I. tényállási pontjában rögzített, az 1978. évi IV. törvény 170. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő súlyos testi sértés büntette tekintetében állapítható meg az erőszakos többszörös visszaesői minőség. Ebből következően a bíróságnak kizárólag határozott tartamú szabadságvesztés kiszabására lett volna lehetősége.

Indítványozta ezért, hogy a Kúria a megtámadott határozatokat változtassa meg, és a terheltet az 1978. évi IV. törvény 40. § (2) bekezdése, és 42. § (3) bekezdése alapján fegyházban végrehajtandó határozott tartamú szabadságvesztés büntetésre ítélje azzal, hogy a felhívott törvény 47. § (4) bekezdés c) pontja alapján feltételes szabadságra nem bocsátható. Ugyanakkor mellőzze annak megállapítását, hogy a végrehajtani rendelt felfüggesztett szabadságvesztés büntetés végrehajthatósága kizárt. Egyebekben az első, és másodfokú ítéleteket hatályában tartsa fenn.

az I. rendű terhelt védője a Legfőbb Ügyészség indítványára írásban tett észrevételében utalt rá, hogy a terheltet hátrány érte az által, hogy az erőszakos többszörös visszaesőkénti minősítést megalapozó terhére rótt súlyos testi sértést egy eljárásban bírálták el a többi bűncselekménnyel. Összességében egyetértett a Legfőbb Ügyészség indítványával, bár álláspontja szerint a terhelt személyében rejlő társadalomra veszélyességre, valamint a speciális és generális prevencióra figyelemmel a büntetési célok eléréséhez a büntetési tétel középértékét el nem érő büntetés is elegendő.

A Kúria a felülvizsgálati indítványt a Be. 424. § (1) bekezdés első fordulata szerint tanácsulésen bírálta el, és azt az alábbiak szerint alaposnak találta.

A Be. 416. § (1) bekezdés e) pontja szerint a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen felülvizsgálatnak van helye, ha az Alkotmánybíróság a jogerős határozattal befejezett büntetőeljárás felülvizsgálatát rendelte el, feltéve, hogy a terhelt még nem mentesült a büntetett előélethez fűződő hátrányos következmények alól, vagy a kiszabott büntetés, illetőleg az alkalmazott intézkedés végrehajtása még nem fejeződött be, illetve végrehajthatósága még nem szűnt meg.

Jelen esetben e feltételek maradéktalanul teljesültek. Az Alkotmánybíróság a 23/2014. (VII. 15.) számú határozatában a folyamatban lévő ügyekben a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 2010. július 23. és 2013. június 30. napja között hatályos 85. § (4) bekezdésének alkalmazását kizárta, a Büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 2013. július 1. napjától hatályos 81. § (4) bekezdését pedig a hatálybalépésére visszaható hatállyal megsemmisítette.

Az eljárt bíróságok az 1978. évi IV. törvény 2010. július 23. és 2013. június 30. napja között hatályos 85. § (4) bekezdés alkalmazásával szabtak ki **az I. rendű** terhelttel szemben életfogytig tartó szabadságvesztést, mely büntetését a terhelt jelenleg is tölti.

Ezért a Legfőbb Ügyészség a Be. 417. § (2) bekezdésében foglalt kötelezettségének megfelelően, indokoltan nyújtott be a terhelt javára felülvizsgálati indítványt, amit a Kúriának a Be. 423. § (2) bekezdés második mondatát alkalmazva kellett elbírálnia.

A 2012. évi C. törvény, azaz a jelenleg hatályos Btk. 2. § (1) bekezdése szerint a bűncselekményt az elkövetéskor hatályos büntető törvény szerint kell elbírálni, azonban a (2) bekezdésre figyelemmel az elbíráláskor hatályos új büntető törvényt kell alkalmazni, ha eszerint a cselekmény már nem bűncselekmény, vagy

enyhébben bírálendő el.

Ebből következően a Kúriának egybe kell vetnie a terhelt terhére megállapított bűncselekmények elkövetésének idején hatályban volt anyagi jogi rendelkezéseket a jelenleg hatályosakkal, mégpedig az Alkotmánybíróság által megsemmisített, illetve alaptörvény-ellenesnek minősített jogszabályi rendelkezések figyelmen kívül hagyásával.

A fentieknek megfelelően a Be. 423. § (2) bekezdésének 2. mondata mellett is figyelemmel kell lenni a Btk.-nak az időbeli hatályra, ezen belül a visszamenőleges hatályra vonatkozó rendelkezésére.

Az adott ügyben a jelenleg hatályos 2012. évi C. törvény rendelkezéseinek alkalmazása szóba sem kerülhetett, hiszen a másodfokú - jogerős - elbírálás idején (2013. április 25.) még nem lépett hatályba a 2012. évi C. törvény.

Az eljáró bíróságok ezért az 1978. évi IV. törvény 2010. július 23. és 2013. június 30. napja között hatályos 85. § (4) bekezdés 2. mondata I. fordulatának alkalmazásával szabták, és szabhatták ki kizárólag a terhelttel szemben az életfogytig tartó szabadságvesztést.

A Legfőbb Ügyészség felülvizsgálati indítványa ugyanakkor - amellet, hogy helyesen indítványozta az elkövetéskor hatályban volt Btk. alkalmazását - a terhelt bűnösségének megállapítását és a cselekmények jogi minősítését nem tette vitássá, jogorvoslati indítványa kizárólag a Be. 416. § (1) bekezdés e) pontján alapul, és a kiszabott büntetést érintette. Az e pontra alapított felülvizsgálati indítvány elbírálására nézve a jogalkotó a Be. 423. § (2) bekezdés 2. mondata szerint a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor hatályos jogszabály alkalmazásának előírásával csak arra kívánt utalni, hogy az a jogszabályi rendelkezés, amit az Alkotmánybíróság megsemmisített, mint a megtámadott határozat meghozatala idején hatályban volt jogszabály a felülvizsgálat során már nem alkalmazható, hiszen alkalmazása esetén sem születhetne más határozat, mint amit az Alkotmánybíróság felülvizsgálni rendelt.

A fenti törvényi rendelkezés ugyanakkor nem érinti a Be. 423. § (4) bekezdésének azt az általános érvényű szabályát, miszerint a megtámadott határozat - a Be. 416. § (1) bekezdés c) pontjában írt októl eltekintve - kizárólag a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott részében, és csak a felülvizsgálati indítványban meghatározott ok alapján bírálható el. A Kúria döntési jogköre a felülbírálati jogköréhez igazodik, azon túl nem terjeszkedhet.

Ekként viszont, mivel az Alkotmánybíróság határozata nem érintette az indítványban megtámadott bírósági határozatban alkalmazott

anyagi jogszabály egészét, hanem csak annak a fentebbi egyetlen rendelkezését semmisítette meg, nincs törvényes lehetőség arra, hogy a Kúria a Btk. 2. §-a szerinti enyhébb elbírálást eredményező jogszabály alkalmazhatóságára való hivatkozással áttérjen a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor hatályos 2012. évi C. törvény alkalmazására és annak rendelkezései szerint bírálja el az indítványt.

Fentiek alapján ezért a felülvizsgálati indítványban megjelölt okra figyelemmel az elbíráláskor a Kúriának ugyanazt a Btk.-t kell alkalmaznia, mint amit a megtámadott határozatában a bíróság alkalmazott, de annak a rendelkezésnek a figyelmen kívül hagyásával, amelyet az Alkotmánybíróság határozatában megsemmisített. Ez pedig az 1978. évi IV. törvény 85. § (4) bekezdésében foglaltak figyelmen kívül hagyását jelenti (Kúria Bfv.III.1275/2014/4. szám).

A Legfőbb Ügyészség ugyanakkor átiratában okszerűen hivatkozott arra, hogy a terhelt az utolsó cselekményét 2011. augusztus 23. napján követte el, így az ekkor hatályos Büntető Törvénykönyv minősül az elkövetéskor hatályos büntető anyagi jognak. Ez irányadó az erőszakos többszörös visszaesésre vonatkozó anyagi jogi rendelkezések megítélésére, függetlenül attól, hogy az erőszakos többszörös visszaeső fogalmát az 1978. évi IV. törvényben 2009. augusztus 9-i hatállyal iktatták be, ugyanakkor az ezen minősített körülményt megalapozó, az I. tényállási pont szerinti bűncselekményt **az I. rendű** terhelt ezt megelőzően követte el.

Az 1978. évi IV. törvény 85. § (2) bekezdése szerint a halmazati büntetést a bűnhalmazatban lévő bűncselekmények büntetési tételei közül a legsúlyosabbnak az alapulvételével kellett kiszabni, és a (3) bekezdés szerint akkor, ha a törvény a bűnhalmazatban lévő bűncselekmények közül legalább kettőre határozott ideig tartó szabadságvesztést rendelt, a (2) bekezdés szerinti büntetési tétel felső határa a felével emelkedett, de az nem érhetette el az egyes bűncselekményekre megállapított büntetési tételek felső határának együttes tartamát.

Az 1978. évi IV. törvény 83. § (2) bekezdése szerint a határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabásakor a büntetési tétel középértéke irányadó, és a (3) bekezdés szerint akkor, ha a törvény a büntetés kiszabása esetén a Különös Részben meghatározott büntetési tételek emelését írta elő, a (2) bekezdésben meghatározott számítást a felemelt büntetési tételekre tekintettel kell elvégezni.

A Kúria osztotta a Legfőbb Ügyészség álláspontját, mely szerint a Szegedi Ítéltábla tévesen hivatkozott arra, hogy az 1978. évi IV. törvény 97/A. § (1) bekezdésére figyelemmel is kötelező volt a

terhelttel szemben az életfogytig tartó szabadságvesztés büntetés kiszabása.

A felhívott törvényhely alapján erőszakos többszörös visszaesővel szemben az erőszakos többszörös visszaesőkénti minősítést megalapozó, súlyosabban büntetendő személy elleni erőszakos bűncselekmény büntetési tételének felső határa szabadságvesztés esetén a kétszeresére emelkedik. Ha a büntetési tétel így felemelt felső határa a 20 évet meghaladja, vagy a törvény szerint a bűncselekmény életfogytig tartó szabadságvesztéssel is büntethető, az elkövetővel szemben életfogytig tartó szabadságvesztést kell kiszabni.

Az elsőfokú bíróság ítéletében feltüntetett, és a másodfokú bíróság által pontosított korábbi elítélések adataiból megállapítható, hogy **az I. rendű** terhelte esetében az erőszakos többszörös visszaesést megalapozó bűncselekmény kizárólag a tényállás I. pontjában rögzített, az 1978. évi IV. törvény 170. § (1) bekezdésébe felvett és a (2) bekezdés szerint minősülő súlyos testi sértés büntette vonatkozásában állapítható meg.

A felülvizsgálati indítvány szerint is hivatkozott 83. számú Bk vélemény alapján az erőszakos többszörös visszaesést nem alapozza meg, ha a többszörös visszaesőnek minősülő elkövető nagyszámú - több évre visszamenő - elítélései között valamely három évnél korábban történt elítélés tartalmaz személy elleni erőszakos bűncselekményt, de úgy, hogy az a büntetés kiállítására vagy végrehajthatóságának megszűnésére figyelemmel visszaesést, többszörös visszaesést közvetlenül - az új elbírálendő cselekményhez viszonyítva - nem alapoz meg. Tehát, a többszörös visszaeséshez vezető láncolatot elítélések - a személy elleni erőszakos bűncselekmények miatti elítélések egymáshoz viszonyított három évnél hosszabb ideje esetén - sem vezetnek ilyen elkövetői minőséghez. Ebből következően pedig a törvényben előírt három évi időtartamnak a személy elleni erőszakos bűncselekmény miatt kiszabott szabadságvesztés büntetés kitöltésétől vagy végrehajthatósága megszűnésétől az újabb személy elleni erőszakos bűncselekmény elkövetéséig kell eltelnie ahhoz, hogy az 1978. évi IV. törvény 137. § 17. pontjában foglalt többszörös visszaesőkénti elítélés megállapítható legyen.

Az előzményi elítélésekből megállapítható, hogy a Kiskunfélegyházi Városi Bíróság 1.B.24/2002/3. számú, valamint ugyanezen bíróság 1.B.157/2007/15. számú ítéleteivel alkalmazott elítélések nem alapozzák meg az erőszakos többszörös visszaesést, mivel azokat ugyan személy elleni erőszakos bűncselekmények (testi sértés) miatt szabták ki, ám nem végrehajtható, hanem felfüggesztett szabadságvesztés büntetést alkalmaztak.

Ugyanakkor a Kiskunfélegyházi Városi Bíróság 2.B.167/2002/8. számú ítéletével személy elleni erőszakos bűncselekmény miatt kiszabott végrehajtandó szabadságvesztés büntetés letöltését, 2004. június 22. napját követő három éven belül, 2005. április 11. napján került sor az újabb, a Kiskunfélegyházi Városi Bíróság 2.B.334/2005/48. számú ítéletével elbírált személy elleni erőszakos bűncselekmény elkövetésére. Ez utóbbi ítélettel kiszabott börtönbüntetés letöltésére csak 2006. november 9. napján került sor, így az ettől számított három éven belül elkövetett újabb személy elleni erőszakos bűncselekmény alapozhatja csak meg az erőszakos többszörös visszaesői minőséget. Ez pedig az irányadó tényállás alapján a I. pontban megjelölt magatartás, melyre 2009. június 3. napján került sor.

az I. rendű terhelt erőszakos többszörös visszaesői minőségének megállapítására ezért helytállóan került sor, azonban kizárólag az I. tényállásban rögzített cselekmények alapján. Az e tényállási pontban terhére rótt súlyos testi sértés büntetési tételének felső határa (három évi szabadságvesztés) emelhető meg a kétszeresére, ami értelemszerűen nem haladja meg a 20 évet. Amennyiben a bűnhalmazatban lévő bűncselekményeket részben az új büntetőtörvény hatálybalépése előtt, részben annak hatályba lépése után követték el, a bűnhalmazatban lévő valamennyi bűncselekményt az új törvény alkalmazásával kell elbírálni (BH 2004.304).

A terhelt a jelen ügyben elbírált utolsó cselekményét 2011. augusztus 23-án követte el, ezért az erőszakos többszörös visszaesőre vonatkozó anyagi jogi rendelkezéseket annak ellenére alkalmazni kell, hogy az erőszakos többszörös visszaeső fogalma az 1978. évi IV. törvénybe 2009. augusztus 9-i hatállyal került beiktatásra.

A határozatlan tartamú szabadságvesztés büntetés alkalmazását ezért kizárólag - az Alkotmánybíróság által megsemmisített - 1978. évi IV. törvény 85. § (4) bekezdése alapozta meg.

Az előzőekben kifejtettekből következően a terhelt esetében az 1978. évi IV. törvény 97/A. § (1) bekezdésének alkalmazásával az életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabása törvénysértő.

A terhelttel szemben halmazati büntetésként az irányadó büntetési tételkeret az 1978. évi IV. törvény 85. § (2) és (3) bekezdése alapján öt évtől huszonkét és fél évig terjedő szabadságvesztés, melynek a középértéke tizenhárom és fél év.

A másodfokú bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket hiánytalanul feltárta.

Azok értékelésével a Kúria is egyetértett, különös tekintettel arra, hogy a terhelt terhére nyomatékos súlyosító körülményként

kell értékelni, hogy bűncselekményeit részben felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt valószínűsította meg, ugyanakkor az élet, testi épség elleni cselekményeket közeli hozzátartozói, illetőleg idősebb személyek sérelmére valószínűsította meg.

Szemben a másodfokú bíróság álláspontjával, a Kúria nem találta kizártnak a különös visszaesés mellett az erőszakos többszörös visszaesői minőség súlyosító körülményként történő értékelését, tekintettel arra - a fenti indokolásra figyelemmel -, hogy a kétszeres értékelés szóba sem kerülhet, mivel a joghátrány nem alapul az 1978. évi IV. törvény 97. § (1) bekezdésén.

A Kúria - miután nem észlelt olyan eljárási szabálysértést, amelynek vizsgálatára a Be. 423. § (5) bekezdése alapján hivatalból köteles - a megtámadott határozatokat a felülvizsgálati indítvánnyal támadott részükben a Be. 427. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta, és maga hozott a törvénynek megfelelő határozatot.

az I. rendű terhelttel szemben az alaptörvény-ellenesnek nyilvánított rendelkezés figyelmen kívül hagyásával, az 1978. évi IV. törvény (a korábbi Btk.) 40. § (2) bekezdése és a 85. § (2) bekezdése szerinti büntetési tételkeretek között, és a korábbi Btk. 83. § (2) és (3) bekezdése szerinti középértékből kiindulva, a 42. § (3) bekezdése alapján tizenöt évi fegyházban végrehajtandó, határozott időtartamú szabadságvesztést szabott ki.

A tizenöt év fegyházbüntetés megfelelően szolgálja az 1978. évi IV. törvény 37. §-ában foglalt büntetési célokat, és arányban áll az elkövetett cselekmények tárgyi súlyával, valamint a terhelt személyében rejlő kiemelkedő társadalomra veszélyességgel. Ennél enyhébb joghátrány alkalmazására a Kúria nem látott törvényes lehetőséget.

Ugyanakkor a felhívott törvény 47. § (4) bekezdés c) pontja alapján a terhelt feltételes szabadságra nem bocsátható.

Az eljáró bíróságok törvényesen rendelkeztek a terhelttel szemben korábban, a Kiskunfélegyházi Városi Bíróság 1.B.157/2007/15. számú ítéletével kiszabott, próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés végrehajtásának elrendeléséről.

A Kecskeméti Törvényszék helytállóan hivatkozott az 1978. évi IV. törvény 69. §-ára, amely szerint életfogytig tartó szabadságvesztés esetén a határozott ideig tartó szabadságvesztés nem hajtható végre.

Tekintettel arra, hogy a Kúria a szabadságvesztés tartamát határozott időtartamban állapította meg, mellőzte a végrehajthatóság kizártságára vonatkozó ítéleti megállapítást. Egyebekben a Kúria a megtámadott határozatokat a Be. 426. § alapján

hatályukban fenntartotta.

Az ítélet elleni fellebbezést a Be. 3. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot a Be. 416. § (4) bekezdés b) pontja kizárja. Az ismételt indítvánnyal kapcsolatos tájékoztatás a Be. 418. § (3) bekezdésén alapul azzal, hogy a Be. 421. § (3) bekezdésére figyelemmel a Kúria az ugyanazon jogosult által ismételten, vagy a más jogosult által azonos tartalommal előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát is mellőzheti.

Budapest, 2015. március 10.

*Dr. Csere Katalin s.k. a tanács elnöke, dr. Csák Zsolt s.k. előadó
bíró, dr. Vaskuti András s.k. bíró*

*A kiadmány hiteléül:
TóthLné
bíróági tisztviselő*